

NIMIC

DAR PARCĂ-MI VINE SĂ MOR

compagnie

40

Regizor **VLAD CHIRIȚĂ**

Producție **LE SCRUPULE DU GRAVIER (FR) / ARENA (RO)**

Manager Proiect **DOINA DOGĂROIU** 4punct0@gmail.com / (+40) 0724 293 708

Comunicare **CRISTINA PURCĂRETE** (+33) 06 22 54 13 11

sumar

1. Sinopsis

2. Devised Theater -

de la documentar la ficțiune

3. O călătorie lingvistică

4. Intenții regizorale

5. MO

6. Echipa

7. Ateliere Devised Theater

8. Informații

1. Sinopsis

O femeie iese în fața scenei, spunându-și numele- Valentina- și ocupația- actriță la Teatrul Național din București. Lumina se stinge.

Singură, în mijlocul deșertului, o femeie se târăște încet. Ține în brațe un fel de ghemotoc auriu și îi vorbește, ca pentru a-și face curaj, pentru a-și da puțină speranță. Solul arid îi arde genunchii, iar aerul uscat se umple treptat de halucinații- figuri din trecutul său, ce o bântuie și uneori o încurajează. Femeia leșină.

Un bărbat se apropie, ia ghemotocul în brațe, ridică ochii spre public și le spune că înăuntru se afla Valentina.

Prin întuneric se conturează mișcările unor siluete care se târăsc încet apropiindu-se amenințător. Mama începe să cante, cântă pentru a acoperi zgomotul gloanțelor, sunetul exploziilor. Cântă pentru a-și proteja fata.

Între teatru, dans și performance, spectacolul urmărește destinul unei femei, fragmentat de război și de coșmarurile mamei sale. Într-o tabără de refugiați sau într-un oraș ce se reconstruiește, o însoțim în căutarea trecutului mamei ei.

Între tragedie contemporană și teatru documentar, o actriță și șase dansatori aduc la viață o poveste în care toate personajele sunt vinovate.

Fotografie de:
Flavien Perrottey

2. Devised Theater - de la documentar la ficțiune

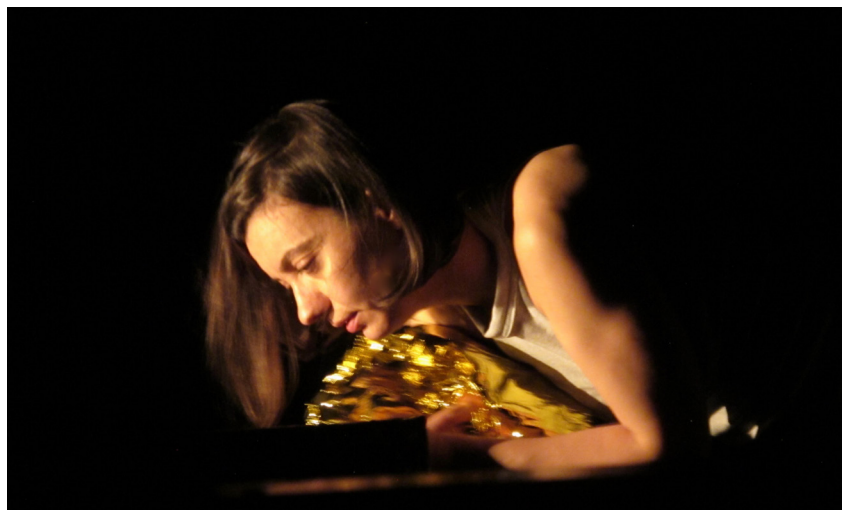
Proiectul a pornit de la o imagine – o femeie care strigă în deșert, ținând ceva în brațe. De aici, am imaginat un spectacol la intersecția dintre teatru, dans contemporan și performance, pornind de la această imagine și altele ce reproduceau conflicte.

Cele mai importante surse de inspirație au fost fotografia lui Kevin Carter, Vulturul și copilul (ce a luat premiul Pulitzer cu doar câteva luni înainte ca autorul ei să se sinucidă) și conferința TED a lui Zainab Salbi despre femei și război.

Fotografie de:
Kevin Carter
Starving Child and Vulture

A putut astfel începe o muncă intensă de improvizație, cu actrița Valentina Zaharia. După ce am înregistrat mai mult de treizeci de ore de improvizație a apărut ideea unei docu-ficțiuni. Am simțit deodată nevoia să împletim biografia actriței cu această poveste inventată de-a lungul improvizațiilor. A apărut nevoia de a vorbi despre lume și starea ei actuală. Am vrut să explorăm posibilitatea unei legături între intim și lume. Există o dorință de a crea un fractal ce ne-ar putea da o cheie pentru a privi războiul și tot ceea ce el determină.

Fotografie de:
Alain Fonteray

3.0 călătorie lingvistică

Inițial scris în română, textul a fost apoi parțial tradus în franceză pentru prezentarea în cadrul Les Mercredis a Montevideo, spațiu de creație contemporană din Marsilia. Pentru a atinge în mod direct spectatorii și a întări aspectul documentar al proiectului, am decis ca toate adresările directe către public să fie în limba țării în care se joacă spectacolul și să păstrăm dialogurile între mamă și fiică în română – sau franceză în cazul în care vom juca în România. Astfel, dorim să stabilim o legătură directă cu spectatorii, păstrând totodată o distanță față de drumul parcurs de personajul principal.

Acest demers se înscrie într-o viziune mai amplă asupra posibilităților de mobilitate a teatrului, dincolo de granițele lingvistice. Chestionăm sistemul subtitrărilor, încercând să regăsim acea conexiune specifică ce se naște între actori și spectatori.

Fotografie de:
Flavien Perrottey

4. Intenții regizorale

Subiectul principal al piesei este memoria. După ce am discutat mult cu un medic neurolog despre mecanismele cerebrale și felul în care reținem lucrurile, am luat decizia de a lucra cu o singură actriță, ce joacă ambele roluri din piesă. Ca un monstru cu două capete, personajul mamăfică reprezintă acest raport fuyional între cele două, care a existat timp de 17 ani.

O muncă intensă cu actrița ne-a permis să ajungem la o anumită contorsiune a vocii și a corpului. Pentru a accentua dificultatea de a accesa amintirile, am dorit să prezint această poveste într-un spațiu gol, ce se umple treptat pe parcursul reprezentației. Astfel, spațiul devine martorul degradării mentale a mamei, până când totul ajunge, într-o manieră absurdă, să se amestece.

Existau, de asemenea, întrebările asupra realității din jur și așa a apărut ideea unui documentar. Trebuia atinsă o latură a realului care să poată depăși scena. Să imaginăm o realitate ce susține realitatea teatrală până în punctul de-a o pune în pericol. Pentru că, deși totul este fals, totul poate deveni adevărat, grație limbajului prin tot ceea ce exprimă direct și ceea ce lasă să se subînțeleagă. Și dacă ajungem la final a crede povestea ca fiind adevărată, asta spune ceva despre lume și felul nostru de a acționa, de a face alegeri, de a trăi.

Fotografie de:
Flavien Perrottey

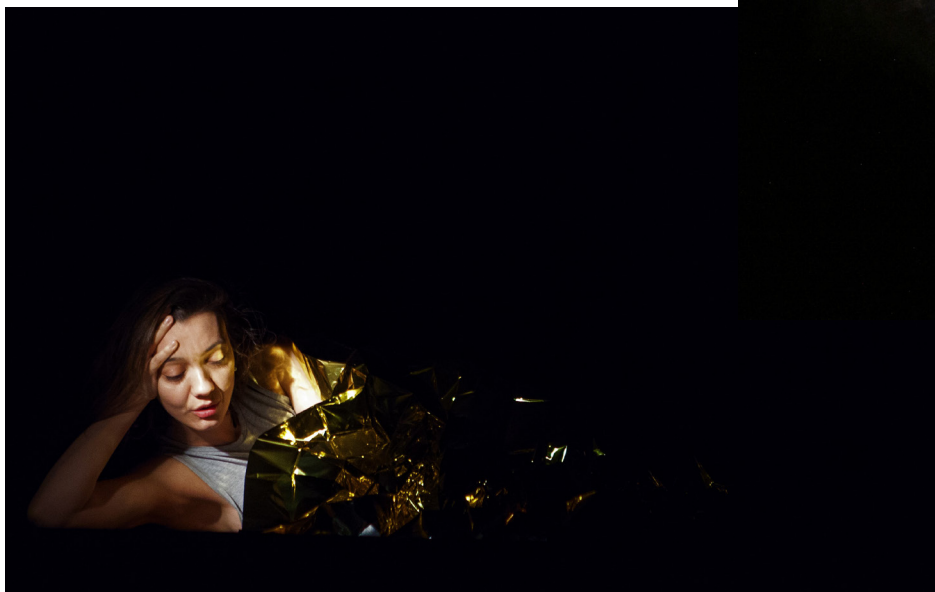
5. M O

“Mo” este un principiu ce explorează relația dintre cuvânt (Mot) și mișcare (Mouvement). Un demers ce încearcă să surprindă punctul în care cuvântul vine în întâmpinarea gestului. Să găsească intersecția dintre corp și voce, o relație de necesitate și interdependență.

Pentru început, corpul actriței- parcursul său fizic și verbal- ia forma unui du-te-vino , între momentele - reale - în care Valentina se adresează direct publicului și cele de ficțiune, în care există oscilația mamă-fiică. Asta pentru a ajunge la finalul în care aceste două stări se amestecă într-un moment de tensiune foarte intensă.

Apoi există bărbatul/bărbații care sunt în același timp contextul și extensia poveștii. Un personaj colectiv care aduce cu el toată violența și disperarea războiului. Un personaj a cărui voce este redată prin profesorul de matematică - un fost soldat - care devine astfel purtătorul de cuvânt al tuturor soldaților, martorul tuturor războaielor. Păstrând minimalismul gestului, am încercat să reprezint, din punct de vedere corporal, ideea de soldat în ansamblul ei, pornind de la front și până la monumentele comemorative.

Dinamica acestui element scenic se cristalizează într-un punct de tensiune fizică, în care corpul fragil al Valentinei contrastează cu virilitatea corpurilor dansatorilor. Această fricțiune dă o cadență particulară piesei, un ritm relativ sacadat.

Credit photo:
Alain Fonteray
Flavien Perrottey

6. Echipa

Regizor : Vlad Chiriță

Regizor, performer și artist video. Vlad Chiriță debutează în 2006 cu o punere în scenă a spectacolului „Orbii”, după textul lui Maurice Maeterlinck, prezentat în cadrul festivalului Actor's Cafe din Metz. În timpul Masterului de regie și dramaturgie din cadrul Universității Paris X – Nanterre îl cunoaște pe regizorul Eric Vigner. Ca urmare a acestei întâlniri, este chemat să facă parte din proiectul Academiei Internaționale de Teatru la Teatrul din Lorient ca actor și asistent de regie între 2010 și 2013. În această perioadă scrie și pune în scenă „Tic Tac Fall”, la Centrul Jour et Nuit Culture din Paris și „Tic Tac Park”, la Studioul Teatrului din Lorient, în cadrul Fringe.

În 2014 crează compania 4.0 și se întoarce la București pentru o rezidență acordată de Institutul Francez din București, unde începe lucrul la spectacolul „NIMIC, dar parcă-mi vine să mor”. La începutul anului 2016 se întoarce la Lorient pentru o rezidență de creație a spectacolului „Jonas ne crèvera pas pour vous”.

Continuând exporarea a ceea ce înseamnă corp și mișcare. Urmează o serie de ateliere: cu Boris Charmatz la Musée de la Danse din Rennes și cu Nina Dipla la Ménagerie de Verre din Paris. Performează pentru o serie de coreografi precum Tino Seghal, Olivier Dubois și alți tineri artiști. Dezvoltă în același timp o serie de proiecte multimedia care explorează posibilitățile teatrale și coregrafice în contexte video și realitate virtuală.

Actriță : Valentina Zaharia

Urmează cursurile Facultății de Teatru a UNATC „I.L. Caragiale” din București, între 2005 și 2010, fiind distinsă cu Premiul pentru cea mai bună actriță în cadrul Galei Absolvenților. Debutază pe scena Teatrului Național din București, în rolul Elina din piesa „Tectonica Sentimentelor” de Eric-Emmanuel Schmitt, în 2009.

În paralel colaborează cu o serie de teatre independente – între care cea mai importantă fiind colaborarea cu UNTEATRU, unde joacă în spectacolul „Treapta a 9-a” de Tom Ziegler, rol pentru care a fost distinsă cu 3 premii de interpretare. În 2014 a creat spectacolul laborator „Venus&Adonis”, după William Shakespeare, ce a fost inclus în selecția oficială a Festivalului Internațional Shakespeare Craiova.

În 2015 a inițiat și a dezvoltat, alături de Catinca Drăgănescu, proiectul „EXOD2.0#jocdesocietate”. Proiectul cu caracter pluridisciplinar a fost prezentat la Biblioteca Națională a României, sub forma unei instalații performativ-documentare. Și dezvoltat apoi în cadrul unei rezidențe la League Artist Residency Program la New York în toamna anului 2016.

Coregraf : Cristian Nanculescu

Lucrează diversificat ca dansator, performer și coregraf, fiind în prezent artist asociat și colaborator al CNDB (Centrul Național al Dansului București). Începe să lucreze, din 2006, cu mai mulți coregrafi și regizori pentru diverse creații de dans, teatru-dans, lucrări de artă vizuală și performance, prezentate în diferite teatre, muzee și spații de artă din Europa și Asia. De menționat colaborarea, între 2007-2014, ca interpret în cadrul 'Gigi Căciuleanu Romanian Dance Company', companie de teatru-dans din București, iar în ultimii 5 ani prezența sa constantă în cadrul unor proiecte de artă vizuală și performance, concepute de Alexandra Pirici și Manuel Pelmuș, prezentate la Venice Biennale, TATE Modern, Centre Pompidou, Van Abbemuseum Endhoven, Museum Fridericianum Kassel și altele. În 2014, prezintă cu sprijinul CNDB primele sale lucrări performativ-coregrafice concepute pentru spațiul scenic, și anume: "*Creație Coregrafică Originală*" și "*Solo in Progress*", aceasta din urmă fiind creată împreună cu Nicoleta Moise la Fabrica de Pensule, Cluj. La sfârșitul anului 2016 începe să lucreze împreună cu Andreea David pentru "*Latent Show*", spectacol prezentat în cadrul CNDB.

Actor : Miglen Mirtchev

Absolvent al Conseratorului Superior de Artă Dramatică din Sofia, Miglen Mirtchev locuiește și lucrează în Franța din 1984. În domeniul cinematografic, a lucrat cu Agnes Jaoui, Thomas Vinterberg, Valerie Muller și Angelin Preljocaj, Lyes Salem, Sarah Leonor, Eric Rochant, Chrtistian Carion, Arnaud Desplechin, Gilles Legrand, Eric Veniard, Jaques Mailliot, Claire Devers, Pavel Lounguine, Aurelia Georges, Laurent de Bartillat, Marc Barbe, Valerie Minetto, Jean Baptiste Germain, Carole Garapit, Fabien Onteniente, Sam Garbarski, Nathalie Saugeon, Milka Assaf, Karl Zero.

În teatru, a jucat în regia Aureliei Guillet, a lui Tommy Milliot, Louise Dudec, Thomas Matalou, Jean Boillot, Michele Harfaut, Eram Sobhani, Sandrinne Lano, Francois Rancillac, Jerome Savary, Jean-Michel Bruyere, Gilbert Tiberghien, Jaques Roux, Igor Futterer, Laurent Makles, Arturo Caruso, Alexandre Tchobanov, Claire Galeyrand.

A participat și la numeroase filme de televiziune și seriale TV, precum și la piese de tatur radiofonic și emisiuni poetice pentru France Culture.

Dansator : Aboubacar Ladji Yattabari

Începe prin a studia dansurile tradiționale din Mali și Africa de Est sub conducerea lui Aly Karembé la Bamako între 2006 și 2009. În această perioadă participă la diverse ateliere dirijate de Guillaume Siard membru al Ballet Prejlocaj, Enrica Palmieri, Andréa Ouamba, Dan Tchekpo, Kyung Eun Lee, Matthias Sperling, Reggi Wilson, Elsa Wolliaston...

Este dansator interpret pentru diverse spectacole între care: *"Sans Titre"* de M. Moguiba, Creație coregrafică de Kettly Noel prezentată în cadrul Întâlnirilor Coregrafice din Bamako, *"L'héritage"* creație colectivă prezentată la Centrul de creație contemporană din Marsilia.

În 2016 își face debutul coregrafic cu spectacolul solo *"La Matière"* prezentat la Galeria L'entre-deux mondes din Marsilia.

Dansator : Julien Deransy

Licențiat în Arhitectură în 2014, Julien Deransy se orientează apoi spre arte vizuale, dans și performance. Explorează și exploatează competențele sale în arhitectură creând obiecte, organizând și curatoriind expoziții de artă contemporană.

Apoi se orientează în mod neașteptat, dar absolut logic, către dans, pe care îl consideră ca o « primă formă de arhitectură ». Lucrează și colaborează cu numeroși artiști și coregrafi, precum Olivier Dubois, Tino Seghal, Liz Santoro, Alexandra Pirici, Nathalie Pubellier, Celia Gondol și Vlad Chiriță.

În 2018 își va prezenta primele șase creații coregrafice, într-un program intitulat *Tabula mal rasee*.

Dansator : Julien Tanner

După o licență de studii teatrale la Universitatea Sorbonne Nouvelle, este admis în 2007 la Conservatorul H. Berlioz din Paris. Un an mai târziu se transferă la Conservatorul J-P Rameau din Paris.

Între 2007 și 2013 participă la diverse proiecte colaborând cu o serie de regizori Frédéric Fisbach, Lila Greene, Simon Pons-Rotbardt, Jessica Dalle, François Raffenaud...

În 2012, începe un curs pentru povestitori profesioniști condus de Gilles Bizouerne. În acest cadru dă naștere duoului MaxyJu și crează spectacolul *"Bref...le Grand Nord"*, spectacol de povestiri pe două voci pe care îl pune în scenă și îl interpretează alături de Maxime Touron. În urma acestei creații crează ansamblul *Le Scrupule du Gravier*.

Dansator : Vasilescu Mihai

Începând cu 2010, este membru al Companiei de teatru OKaua, în cadrul căreia participă, timp de 4 ani, la peste 20 de festivaluri naționale și internaționale, printre care Festivalul Internațional Shakespeare Craiova. În 2012 joacă rolul principal în filmul de lungmetraj „Lupu”, în regia lui Bogdan Mustață, produs de Strada Film și NFP Teleart GmbH. Din 2015 este student la Universitatea Hyperion din București, secția Arta actorului. În cadrul facultății lucrează în mai multe proiecte printre care „Cafeneaua” după Sam Bobrik și Ron Clark și spectacolul-lectură „Cabaret DaDa” de Matei Vișniec, regizat de Chris Simion, în cadrul Festivalului Undercloud.

Compozitor : Matias Elichabehere

La vârsta de 6 ani a început cursuri de chitară clasică la conservator. Strictețea acestei experiențe l-a făcut să urmeze mai apoi cursuri la o școală de jazz, unde a descoperit ceva mai multă libertate. La vârsta de 16 ani, între game s-a apucat de skate. Cu primul calculator a început să compună EP-uri aniversare pentru apropiați. Pe același calculator a început să compună muzică pentru videoclipuri de skate. În 2010, la vârsta de 20 de ani, a început cursuri de inginer de sunet și s-a mutat la Paris. În 2013 a compus prima coloană sonoră originală pentru un filmul „*Sublime désillusion*” în regia lui Sylvain Robineau. În 2014 a început să lucreze ca inginer de sunet la studiourile Dailymotion. O nouă oportunitate de a cunoaște oameni din orizonturi diferite și în același timp de a progresa din punct de vedere tehnic. La sfârșitul anului 2016 a lansat EP-ul „*Entre lac*”

Dramaturg : Lucas Faugère

La intersecția dintre imagine și text, științe umane și transmiterea lor în franceză și engleză, Lucas Faugère scrie, fotografiază, predă, traduce și editează. A studiat în mai multe instituții de prestigiu cum ar fi Vanderbilt University și Columbia University, obținând Mastere: în Filozofie-Estetică la Universitatea Sorbona din Paris, în Artă & Literatură și în Engleză la Universitatea Sorbonne Nouvelle din Paris. Este astăzi profesor cercetător la mai multe instituții universitare internaționale. Acompaniază artiști, tineri cercetători și studenți în dezvoltarea și aprofundarea proiectelor lor artistice sau universitare. Poeziile, fotografiile, traducerile și articolele sale apar în numeroase publicații. La sfârșitul anului 2016 participă în calitate de performer la retrospectiva Tino Seghal din Palais de Tokyo din Paris. În 2017 își continuă activitatea de cercetare în cadrul unui Master de Științe umane digitale PSL la École nationale des Chartes.

7. Ateliere Devised Theater

Ca extensie a prezentării acestui spectacol de teatru, propunem o serie de workshop-uri de Devised Theatre dedicate elevilor, liceenilor și tinerilor în general. Motivul principal îl reprezintă dorința de a populariza acest mod de lucru sub-exploatat pe scena teatrală din România.

Devised Theater este un procedeu de creație colectivă care oferă interpreților statutul de actor-creator. Această metodă le da posibilitatea de a crea personajele pe care mai apoi le vor interpreta. Acest tip de scriere s-a democratizat începând cu anii 90 și reprezintă probabil cel mai bine epoca actuală – o perioadă a mix-ului și a creației colective.

Fotografie de:
Adrian Anechitoaie

Modul de lucru propus în cadrul atelierelor noastre este următorul: pornind de la o situație reală, imagine sau temă aleasă, propunem tuturor celor prezenți să se lanseze într-o serie de improvizații ce vor fi înregistrate. Pornind de la aceste înregistrări vor fi scrise o serie de scene care vor fi jucate la finalul atelierului. Dorim astfel să creem o zonă în care experiențele și eventualele probleme cu care se confruntă cei implicați să devină baza de lucru pentru realizarea unui text teatral.

Credem că acest tip de atelier deschide noi perspective, de a transcende legătura dintre text și spectacol, dintre scriitor și actor. Nu în ultimul rând, această întâlnire ar permite tinerilor să discute despre teme și problematice uneori dificil de discutat în alte contexte.

Nr participanți: maxim 15 persoane

Durata: 1 -5 zile

Conditii: Pentru realizarea atelierelor avem nevoie de un spațiu de lucru adecvat.

8. Informații

DURATĂ :

1 ora 30 minute

Spectacol nerecomandat publicului sub 15 ani.

TIP DE SPAȚIU :

Acest spectacol utilizează muzică, lumini și subtitrări așadar trebuie jucat în spații precum săli de spectacole, săli de concerte sau locuri atipice echipate adecvat reprezentației.

Dimensiune minimă a scenei: deschidere 7m / profunzime 8m.

LUMINI :

Schema de lumini se trimite la cerere.

ECHIPA ÎN TURNEU :

11 persoane:

- 8 artiști
- 1 luminist
- 1 regizor de sunet,
- 1 responsabil subtitrări

Fotografie de:
Flavien Perrottey

Redactare **Laura C. Crăciun și Vlad Chiriță**

Fotografie copertă **Flavien Perrottey**

Grafică **Luca Averam**

**INSTITUT
FRANÇAIS**

**INSTITUT
CULTUREL
ROUMAIN**

**Le
Colombier**

**Théâtre_{DM}
MENILMONTANT**